

Genesis 3:1 Had byl nejchytřejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil. Řekl ženě: Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?

PP – Patriarchové a proroci 53.5 Andělé Evu varovali, aby se při každodenní práci v zahradě od svého muže nevzdalovala. S ním byla v menším nebezpečí pokušení, než kdyby byla sama. Avšak pohlcena svým příjemným úkolem, se Eva od Adama nevědomky vzdálila. Když si to uvědomila, pocítila obavu z nebezpečí, ale své obavy zaplašila a usoudila, že má dost moudrosti a síly, aby rozeznala zlo a odolala mu. Nevědomky nedbala andělovy výstrahy a brzy se přistihla, že se zvědavostí a obdivem prohlíží zakázaný strom. Ovoce bylo velmi krásné a ona se sama sebe ptala, proč jim ho Bůh odepřel. Nyní měl pokušitel příležitost. Jako by dokázal rozeznat, co se odehrává v její mysli, oslovil ji: **Genesis 3,1** "Opravdu Bůh řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?" Eva byla překvapená a zaskočená tím, že jako by slyšela ozvěnu svých myšlenek. Had však pokračoval melodickým hlasem v jemné chvále její nepřekonatelné krásy. Jeho slova byla Evě příjemná. Místo aby z tohoto místa utekla, zůstala udiveně stát a hadově řeči naslouchala. Kdyby ji oslovila bytost podobná andělům, vzbudilo by to v ní obavy; nenapadlo ji však, že by se okouzlující had mohl stát prostředníkem padlého nepřítele. (srv. PP 28.4)

PP – Patriarchové a proroci 54.1 Na záhadnou otázku pokušitele odpověděla: **Genesis 3,2-5** ²... Z ovoce stromů v zahradě můžeme jíst. ³Ale o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: Nejezte z něho, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete. ⁴Had ženě řekl: Jistě nezemřete, ⁵neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé." (srv. PP 29.2)

PP – Patriarchové a proroci 54.2 Prohlásil, že požitím z tohoto stromu dosáhnou vznešenější úrovně bytí a jejich poznání se rozšíří. On sám jedl zakázané ovoce a díky tomu získal schopnost mluvit. Naznačil, že jim ho Bůh chtěl odepřít ze žárlivosti, aby se nepovznesli na roveň Jemu samému. Že jim ovoce zakázal ochutnat nebo se ho dokonce dotknout právě kvůli jeho úžasným vlastnostem, které mu udělají moudrost a moc. Pokušitel naznačil, že Boží varování se ve skutečnosti nemělo naplnit; jeho účelem bylo je pouze zastrašit. Jak by bylo možné, aby zemřeli? Cožpak nejedli ze stromu života? Bůh jim chtěl zabránit, aby dosáhli vznešenějšího stupně rozvoje a našli větší štěstí. (srv. PP 29.3)

PP – Patriarchové a proroci 55.3 Had utrhl ovoce ze zakázaného stromu a vložil ho do rukou napůl se zdráhající Evy. Pak jí připomněl její vlastní slova, že jim Bůh zakázal se ho dotknout, aby nezemřeli. Neublíží jí víc, prohlásil, když ovoce sní, než když se ho jen dotýká. Když Eva nevnímala žádné zlé následky toho, co udělala, osmělila se. Když **Genesis 3,6** "viděla, že je to strom dobrý k jídlu a lákavý pro oči, strom žádoucí pro získání moudrosti. Vzala z jeho ovoce a jedla." Bylo chuťově lahodné, a jak tak jedla, připadalo jí jako by pocítovala oživující sílu a představovala si, že vstupuje do vyššího stavu bytí. Bez obav trhala a jedla. A nyní, když sama přestoupila nařízení, stala se prostředníkem Satana způsobujícím zkázu svého manžela. Ve stavu podivného nepřírozeného vzrušení s rukama plnými zakázaného ovoce vyhledala Adama a vyprávěla mu o všem, co se stalo. (srv. PP 30.1)

PP – Patriarchové a proroci 56.1 Na Adamově tváři se objevil výraz smutku. Vypadal překvapeně a znepokojeně. Na Evina slova odpověděl, že to musí být ten nepřítel, před nímž byli varováni, a že podle Božího rozsudku Eva musí zemřít. V reakci na to na něj Eva naléhala, aby také jedl, a opakovala hadova slova, že určitě nezemřou. Usoudila, že to musí být pravda, protože necítila žádné známky Boží nelibosti. Naopak si uvědomovala lahodný, povzbudivý účinek, který rozechvíval každou část jejího těla novým životem. Představovala si, že stejný účinek pocíťují nebeští poslové. (srv. PP 30.2)

PP – Patriarchové a proroci 56.2 Adam pochopil, že jeho žena přestoupila Boží příkaz a nerespektovala jediný zákaz, který jim Bůh dal, aby vyzkoušel jejich věrnost a lásku. V jeho mysli se odehrával strašlivý zápas. Nařikal nad tím, že dovolil Evě, aby se od něj vzdálila. Nyní však byl tento čin již dokonán; musí být odloučen od té, jejíž společnost mu byla radostí. Jak se to vůbec mohlo stát? ... Rozhodl se sdílet její osud; pokud by musela zemřít, zemře s ní. Nakonec, přemýšlel, nemohla by být slova moudrého

hada pravdivá? Eva stála před ním, stejně krásná a zdánlivě stejně nevinná jako před tímto činem neposlušnosti. Vyjadřovala mu větší lásku než předtím. Neobjevily se na ní žádné známky smrti. Rozhodl se statečně čelit následkům. Sáhl po ovoci a rychle je snědl. (srv. PP 30.3)

PP – Patriarchové a proroci 57.1 Po svém přestoupení si Adam nejprve představoval, jak vstupuje do vyššího stavu existence. Brzy ho však myšlenka na jeho hřích naplnila hrůzou. Vzduch, který měl dosud mírnou a rovnoměrnou teplotu, jako by provinilou dvojici zamrazil. Lásky a klidu, které jim byly vlastní, zmizely a místo nich se dostavil pocit hříchu, strach z budoucnosti a nahota nitra. Šat ze světla, který je zahaloval, nyní zmizel, a aby jej nahradili, snažili se vyrobit si nějakou pokrývku, neboť bez oděvu se nemohli setkat tváří v tvář s Bohem a svatými anděly. (srv. PP 31.1)

PP – Patriarchové a proroci 57.2 Nyní začali chápat pravou podstatu svého hříchu. Adam vyčítal své ženě její pošetilost, když ho opustila a nechala se svést hadem. Oba si však namlouvali, že Ten, který jim dal tolik důkazů své lásky, jim toto jediné provinění odpustí nebo že je nečeká tak hrozný trest, jak se obávali. (srv. PP 31.2)

PP – Patriarchové a proroci 57.3 Satan nad svým úspěchem jásal. Svedl ženu, aby nevěřila v Boží lásku, aby pochybovala o Jeho moudrosti a přestoupila Jeho zákon, a skrze ni způsobil i Adamův pád. (srv. PP 31.3)

PP – Patriarchové a proroci 55.2 Eva satanovým slovům doopravdy věřila, její víra ji však nechránila před odplatou za hřích. Přestala věřit Božím slovům, a to vedlo k jejímu pádu. (srv. PP 29.6)